

El compromís social i amb l'entorn engrana bona part de les cooperatives locals

REPORTATGE. Amb la reforma de la llei catalana de cooperatives, feta a l'estiu del 2015, la Generalitat pretén fomentar la creació de noves empreses en aquest règim i consolidar les existents. A la ciutat i a la comarca hi ha projectes de llarga trajectòria en aquest àmbit i n'han sorgit de nous com a alternativa als models obsolets i decadents del sistema capitalista clàssic i a l'hora d'accedir al màxim laboral.

El nou articulat legal vol facilitar el finançament de les cooperatives, eliminar-los càrregues administratives innecessàries i facilitar els tràmits per constituir-les. La idea connecta amb la tradició que té el règim cooperatiu a l'hora de tirar endavant projectes i generar llocs de treball al nostre país. Producte d'aquest pòsit històric, a principis dels anys vuitanta, l'escola L'Espill va decantar-se pel model cooperatiu, segons relata l'actual directora Mercè López, "perquè la unió fa la força en uns moments en què tothom fa una aportació de feina. Ens movia un ideal actiu per millorar la societat més que no pas l'economia". Els mestres que han format part del centre han creat el seu propi lloc de treball, alhora que generaven un model educatiu basat en la implicació i la responsabilitat. En l'àmbit pedagògic, "quan es parlava molt de l'autogestió amb els alumnes, es tracta d'un model coherent i sostenible que posa el centre a disposició de la persona", explica Rosa Flotats, l'actual presidenta de la cooperativa de mestres. A l'Espill, valoren el fet educatiu i no veuen l'escola com una empresa tradicional d'aprenentatge.

En el cas del segell mengemBages, la coordinadora Alba Rojas comenta que l'esperit cooperatiu els ve "d'herència". La majoria dels socis, una desena, ja havien treballat en projectes d'iniciativa social. Això fa que se sentin "còmodes amb l'estructura". De tota manera, el projecte vehiculat a través de Frescoop SCCL centra el focus, explica l'Alba, "en el territori. El model cooperatiu comporta, essencialment, una idea transformadora i d'arrelament a l'entorn. Als que hi treballem ens agrada moure'ns-hi i, alhora, compartim les idees de relació entre el treball i el capital i la riquesa que puguem generar". L'exemple de coresponsabilitat també es pot traslladar a Salelles, en el celler cooperatiu amb gairebé una centúria de trajectòria que, en els últims anys, s'ha hagut de reinventar per afrontar els canvis del sector i la crisi econòmica fins al punt que la seva funció originària ara representa un tant per cent força baix de l'activitat productiva. Josep Oliveras, màxim responsable executiu, té clar que, en l'àmbit l'agrícola, seria important que els pagesos de la comarca s'animessin a canviar al cultiu ecològic, cosa que permetria la reducció de les importacions de gra per a pinsos, d'altres zones de l'estat, i remarca també que "la ramaderia ecològica redueix considerablement la problemàtica dels purins del bestiar. El porc ecològic és car, però cal tenir en compte els costos que genera la gestió de la ramaderia convencional, especialment pel que fa a les feines de descontaminació. Aquests costos ambientals també s'haurien d'afegir a la resta de despeses de les explotacions".

Nil Camprubí, soci i responsable de la comunicació de la cooperativa Fent País, també introdueix "l'arrelament al territori i el treball en l'economia real de l'entorn proper" com un tret essencial del

seu projecte de propostes d'oci i lleure. "La cooperativa és antipelotazo" afirma contundentment el Nil, "i nosaltres volem predicar amb l'exemple. Som petits i pròxims i volem treballar amb gent que sigui com nosaltres". Aquest és un dels motius pels quals l'empresa es va fundar fa dos anys i mig en règim cooperatiu. L'altre és que els socis "teníem clar que era un projecte a llarg termini i havíem de fer-lo col·laborant conjuntament entre tots, ja que el capital humà és el més important que tenim".

Avantatges

Litus Tenesa, fundador de la discogràfica manresana Propaganda pel Fet!, afirma contundentment que el model cooperatiu també porta implícit "ser crític amb la societat i el sistema econòmic imperant. Creure que hi ha altres formes d'organitzar-se significa no estar gens d'acord amb l'estructura jeràrquica de la resta de sistemes empresarials. Nosaltres tenim clar que tot ha de ser horitzontal i que tothom qui treballa ha de decidir sobre la tasca que duu a terme". Alba Rojas hi coincideix plenament i, a més, subratlla que és clau "la gestió democràtica de les iniciatives i, alhora, les complicitats i l'acompanyament a l'hora de prendre decisions de manera conjunta a partir d'una informació que també és compartida". En temps que es parla d'emprenedoria a dojo, l'Alba reflexiona tot dient que l'empresa cooperativa també esdevé una "iniciativa d'autoocupació que, evidentment, comporta responsabilitats laborals i implicació màxima". Nil Camprubí no hi pot estar més d'acord i subratlla que, si bé la cooperativa "no és la millor opció si s'han de fer grans inversions, el repartiment dels beneficis és proporcional a la dedicació que es presta a l'empresa i no pas a la participació econòmica que s'hagi fet inicialment en el projecte".

Camprubí afegeix que, sobretot en els sectors més joves, l'administració treballa per afavorir el treball cooperatiu des del principi de la presa democràtica i compartida de decisions. A L'Espill corroboren que la implicació esdevé la pedra de toc del treball en règim cooperatiu. "Les coses no les resolen uns altres, sinó que som part implicada i no podem queixar-nos de l'amo". Per això, el projecte ha de tenir "amplitud de mires per tirar endavant i, si cal, refer-lo per donar-li un caire més actual", diu la Rosa Flotats. La Rosa mateix, conjuntament amb la Mercè Flotats, són coresponsables d'un projecte que ha celebrat 35 anys de vida. Totes dues consideren que una cooperativa és un estil de vida i una manera de veure les coses. Per justificar-ho, remarquen set principis generals que els donen un marc d'actuació: l'adhesió voluntària i oberta, la gestió democràtica, la participació econòmica dels socis, l'autonomia i independència dels membres, la necessitat d'invertir part dels guanys en formació i educació social, la cooperació entre cooperatives i un interès ferri per la comunitat. Sobre els avantatges del sistema cooperatiu en un sector com l'agrícola, Josep Oliveras, gerent del Celler Cooperatiu de Salelles SCCL, matisa que, tot i que es funciona bastant com una empresa "i els productes s'han de vendre a preu de mercat", no hi ha el grau d'especulació d'altres tipus de societats productives. A més, "els beneficis es reinverteixen en retorns cooperatius, com ara la formació per ampliar i consolidar el model".

Inconvenients

Per a Alba Rojas, en l'àmbit cooperatiu "la clau sol ser forjar una estructura prou àgil per no encallar la presa de decisions. Tot i ser compartit, el risc és alt com en tota emprenedoria. Cal posar-hi hores, repartir convenientment les càrregues de feina i aprofitar al màxim les capacitats de cadascun dels membres que participin en el projecte". D'alguna manera, doncs, l'assemblearisme a l'hora de prendre un rumb o altre pot arribar a ser una arma de doble tall. Per la seva part, Litus Tenesa reitera la importància dels valors consubstancials de l'empresa i les de xarxa cooperativa, tot i que admet que "a nivell legal, sovint es pensa que és millor crear societats limitades en l'entramat de les quals es puguin obrir i tancar empreses, fer concursos de creditors deixar deutes...". Malgrat que ha comportat més esforç, en el seu cas la filosofia ha pesat més. I és que volien "constituir un projecte amb criteris i valors que també calia aplicar a la marca, al registre legal".

Una idea socialment compromesa és el motor del projecte cooperatiu, però no sempre és senzill mantenir els rols i els equilibris quan van mal dades. "Els compromisos i les responsabilitats

compartides no són fàcils", apunta Rosa López des de l'Espill. "Ens cal una molt bona comunicació, un model gestor i una governança compartida molt consensuada. Cal revisar sempre els valors i els principis cooperatius que ens donen la línia a seguir". No es fàcil compaginar el doble rol de soci i treballador, i no sempre és fàcil que ho compregui tothom. Cal valorar el col·lectiu amb principis d'igualtat i equitat. Quan les coses no surten bé en temps de crisi, cal veure com es tracta el conflicte dins la cooperativa: amb diàleg, tolerància i comunicació", sosté la Rosa.

Celler Cooperatiu de Salelles - www.coopsalelles.com

Encara que aquesta cooperativa gairebé centenària estigui dins del terme de Manresa, rep el nom del poble de Salelles, nucli del terme municipal de Sant Salvador de Guardiola, perquè la seva fundació, l'any 1926, va estar molt vinculada a aquesta parròquia, que arribava històricament fins al barri del Xup, com ens explica el gerent Josep Oliveras. El celler el van fundar 58 socis, "que hi van aportar diners o jornals, en funció de les possibilitats de cadascú, amb l'objectiu principal d'elaborar el vi que fins llavors es feia a les tines de cada casa", comenta Oliveras. Era una època de molta activitat vitivinícola i "a Manresa hi funcionaven tres grans destil·leries d'alcohol i moltes cases tenien tines -algunes encara es conserven?". Però el vi va anar de baixa i va caldre adaptar la cooperativa a les noves necessitats, s'hi va instal·lar el molí d'oli -ara tancat? i es van anar ampliant els serveis, com ara el de maquinària agrícola (tractor, màquina de segar, embaladora, etc.), que molts pagesos no podien tenir en propietat.

De mica en mica, els cereals van anar guanyant protagonisme, van créixer les sitges i els magatzems per encabir el gra i als anys cinquanta del segle passat es va començar a fer pinso per als associats. El celler manté la producció de vins, de les DO Catalunya i Pla de Bages, però Oliveras explica que molts vinyaters han anat plegant i la majoria dels que queden prefereixen tenir el seu propi celler i comercialitzar-lo directament. Actualment, l'activitat estrella és l'elaboració de pinso ecològic destinat a la ramaderia que segueix aquestes pautes, en la línia de les noves tendències que promouen els productes de Km 0. Actualment, el radi d'influència s'ha ampliat molt i venen a tot Catalunya i a la resta de l'estat espanyol, "fins i tot exportem a Canàries i a França", remarca Oliveras. El responsable màxim de la cooperativa explica que també ofereixen serveis complementaris com la venda d'adobs, llavors, productes fitosanitaris o eines agrícoles, i que "un dels apartats que es vol potenciar és el de l'agrobotiga, que ocuparà un espai molt més ampli amb la remodelació que s'ha de fer aquest any".

Actualment, tenen uns 300 socis actius, la majoria de Manresa, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Salvador de Guardiola i la resta de la comarca. A les instal·lacions de l'empresa hi treballen una dotzena de persones, que fan funcionar les dues fàbriques de pinso ?convencional i ecològic?, el celler, la màquina netejadora de gra, la pala apiladora, el camió per al repartiment de pinso i l'agrobotiga, amb la comercialització de llavors, planters, flors, adobs, fitosanitaris, productes i accessoris complementaris per a l'agricultura i ramaderia...

Josep Oliveras, gerent de la cooperativa

Pel que fa al futur de la cooperativa, que té com a projecte immediat la reforma integral de les naus centrals per adaptar-les als nous usos, Oliveras és optimista, "sempre que sapiquem anar-nos adaptant a les necessitats dels nostres associats. De fet -diu? si no haguéssim canviat ja no

hi seríem". Per a ell, "el nostre futur és anar cap a una agricultura i ramaderia ecològiques i de proximitat, destinada als petits productors, perquè actualment la ramaderia a gran escala només és per a grans grups i corporacions. Nosaltres anem a servir als que volen fer productes de més qualitat, de proximitat i ecològics". També creu que hi continuarà havent demanda dels serveis que sempre ha ofert la cooperativa, com l'assessorament als socis i la tramitació d'ajuts a la pagesia.

mengemBages - www.mengembages.coop

Frescoop, la SCCL que hi ha rere del segell mengemBages, associa una desena de persones, la majoria amb bagatge en el treball cooperatiu, que operen per obtenir rèdits econòmics i socials bàsicament a la Catalunya Central. Alba Rojas explica que el projecte té com a objectiu global "fomentar les xarxes d'economia local a través de la comercialització de productes de proximitat". La cooperativa vol esdevenir un nexe d'unió entre agricultors, pagesia i elaboradors alimentaris i els clients que compren al detall o a col·lectivitats. Així, a part de dinamitzar la producció local, s'estableix una xarxa de consum creixent amb cada cop més actors implicats. La cooperativa va començar a caminar el 17 de desembre del 2011 a partir d'un web de venda d'aliments Km 0 i ha anat creixent amb cada cop més agents que participen de manera activa en la producció, elaboració i comercialització de productes sense renunciar al paper didàctic i pedagògic sobre els avantatges del consum proper i responsable.

Isa Alvarez, Raül Horneros i Alba Rojas, a la botiga de la Sagrada Família.

Fruit de la ràpida expansió, la marca també es pot trobar a la comarca veïna, a partir de la iniciativa germana mengemOsona, i comercialitza productes de mengemPeix, un projecte paral·lel que té la seu al Baix Llobregat i distribueix peix a tota la xarxa. Per a Alba Rojas, que havia treballat en altres projectes esportius i educatius en àmbit cooperatiu, l'entrada en el sector del consum de proximitat, innegablement, "ens ha brindat l'oportunitat d'anar ampliant el projecte i, alhora, fer créixer la xarxa". La recuperació de la botiga de barri a la Sagrada Família i la transformació del local fundacional al carrer del Bruc han implicat un creixement exponencial en la venda al detall en paral·lel al que ja es feia en línia. A part del paper de mediació i comercialització, Frescoop va engegar, ara fa un any, l'elaboració de producte propi en el projecte Mengem de l'Hort. Els rèdits obtinguts amb l'horta associada a la marca són dobles. D'una banda, "part de la producció es distribueix a partir de les nostres botigues o a altres clients finals i, de l'altra, s'aprofita la iniciativa per a un programa formatiu-educatiu d'integració amb alumnes amb fracàs escolar que properament ampliarem amb una proposta pedagògica centrada en escolars interessats a conèixer l'entorn rural i el treball agrícola del costat de casa".

"Els objectius inicials de mengemBages no eren gaire pretensiosos. Volíem una estructura que fos sostenible". Però, com reconeix l'Alba, el 2015 va obrir moltes portes. La cogestió de l'espai gastronòmic de la Tossa és l'únic projecte del nucli fundacional de Frescoop que, "en veure com anàvem perdent les iniciatives socials vinculades al sector públic, es va haver de reinventar a marxes forçades". La Tossa, ubicada a Santa Margarida de Montbui en plena comarca de l'Anoia, combina l'oferta d'un restaurant amb un entorn d'interès cultural i una zona natural on és possible portar a terme una gran varietat d'activitats de lleure. L'estiu de 2015, a la cogestió de la Tossa, es va sumar l'acord amb L'Om Cafè-Restaurant per "fer una suma de marques de gastronomia i producte de Km 0 i establir una quadratura final del cercle de la xarxa de mengemBages". L'Om, que aporta el valor afegit d'estar situat en ple centre històric de Manresa, ara s'abasteix i posa al plat la fruita, la verdura, les hortalisses i el peix que subministra Frescoop i hi compra conjuntament bona part de la carn, els embotits, l'oli, el vi i altres productes a empreses i productors que treballen en un radi inferior a 100 km de la capital del Bages.

Amb un creixement tan ràpid, és obvi que es generen petites disfuncions, ja que els fluxos de treball augmenten exponencialment a la multiplicació de les ramificacions de la xarxa. Per això, l'Alba Rojas estableix com a objectiu prioritari de cara a l'any que comença "consolidar l'actual estructura i organitzar la central de compres amb un projecte vinculat al territori tant com sigui possible". L'espai central de distribució ha quedat ubicat al magatzem de la botiga de la carretera del Pont de Vilomara, des d'on es serveix a les altres botigues, es reben les comandes que necessiten els dos restaurants vinculats a la xarxa i, paral·lelament, es tramiten i distribueixen les peticions de les col·lectivitats que també formen part de la xarxa de consum de la cooperativa.

Propaganda pel Fet! - www.propaganda-pel-fet.cat

Fa dinou anys es fundava la discogràfica Propaganda pel Fet! de la mà de dues persones: Carles Tenesa i Daniel Castellano. En els seus inicis, el segell, que és a punt de celebrar el vintè aniversari, editava cassetes, poc després, CD i algun vinil. El vessant en el qual centraven l'activitat era l'edició, la distribució a diferents punts de l'estat i la promoció de productes musicals. D'entrada, la figura jurídica era d'associació cultural, però, a mesura que el projecte avançava, es va fer necessari un tercer soci per poder crear una cooperativa. El concepte, el model empresarial i el tipus de gestió que portava implícita la SCCL va cridar l'atenció dels fundadors. I, especialment, el caràcter "no lucratiu, la idea de compartir el treball i derivar-ne així la remuneració en l'empresa" explica el Litus Tenesa.

"Històricament", continua el Litus, "a Catalunya el moviment cooperativista ha aportat molt. En moments de crisi, s'ha vist que és la millor sortida. Els seus valors són necessaris per sostenir la població. Les societats no s'apuntalen amb la gent rica, sinó amb la que treballa. I aquesta ha de poder tenir poder de decisió i part de la responsabilitat en les decisions". La implicació en el món cooperatiu els ha portat a col·laborar amb altres empreses regides per la mateixa governança com, entre altres, impremtes i serveis de missatgeria. I és que, com conclou el Litus, "formar part d'una xarxa és important en la mesura que, progressivament, tots plegats anem creixent".

Després de gairebé dues dècades, els membres de Propaganda pel Fet! consideren que s'han acomplert els objectius plantejats al principi. No han mantingut l'activitat, sinó que han pogut créixer. Actualment, l'empresa està formada per cinc socis treballadors encarregats de l'edició, la distribució i el management d'artistes i grups. Treballen amb una infraestructura basada en una oficina des de la qual es gestiona tota l'activitat fent servir ordinadors i telèfon. Més enllà de les tasques merament administratives, hi ha les lligades als concerts en directe. Molts dels grups amb els quals treballaven tenien dificultats a l'hora de gravar discos. Per aquest motiu, van decidir encarregar-se també dels enregistraments i acompanyar els artistes en tot el procés creatiu. Al final, com explica el Litus, acabes anant de la mà del conjunt: "l'agafes, n'edites el treball, el promociones, fas gires de concerts, li gestiones els drets d'autor i, fins i tot, tens cura de generar marxandatge".

Tres dels socis de Propaganda pel Fet! dedicada a la promoció i manajament musical.

La representació d'artistes i bandes és una pota de l'activitat, però avui el pilar bàsic són les gires amb grups de música consolidats o que encara estan en fase promocional. Propaganda pel Fet! treballa conjuntament amb la Sala Stroika i forma part d'un altre projecte, el de La Casa de la Música, orientat a la formació, creació, exhibició i difusió de la música popular. Des dels inicis fins a l'actualitat, l'empresa ha evolucionat molt. La ràpida implementació de les noves tecnologies i les demandes de la societat han propiciat un canvi en la gestió del funcionament i en el tipus de

comunicació. Carles Tenesa constata la realitat que "antigament, tot es feia per telèfon, no tothom tenia correu electrònic, no hi havia pàgines web. Les noves tecnologies han canviat molt les formes de mercat". I hi afegeix el canvi de paradigma de tots els segells discogràfics: "si la gent es baixa la música per internet o l'escolta en streaming i no en paga res, has de saber funcionar de manera diferent i buscar altres vies. No pots batallar contra això. T'has d'adaptar als nous temps".

No obstant això, internet ha facilitat molt la seva tasca, ja que la difusió ja no es tanca en un marc geogràfic reduït. Això ha permès fer gires de concerts als Estats Units, Mèxic, Veneçuela, Cuba, Xile, Uruguai... L'empresa ha intentat no limitar-se a l'explotació només a nivell comarcal o nacional, ja que "la música és un llenguatge universal. Això s'ha d'aprofitar!". El fundador de la discogràfica creu que l'empresa té futur, sempre que continuïn com fins ara, adaptant-se als canvis que es produeixen a la societat, "amb una mentalitat oberta i amb noves formes de gestió". Si internet ha facilitat la difusió artística, l'IVA cultural espanyol els ha perjudicat notablement. Malgrat aquest entrebanc, volen tirar endavant fidels al projecte. "Creiem que la cultura ha de ser un dels pilars bàsics de la societat", sentència el Litus. "Com que ens en sentim part, hem de propiciar que sigui més plural".

Fent País - www.fentpais.cat

El Nil Camprubí és un dels quatre socis actuals ?l'abril de 2013 hi havia un cinquè soci que ara és només col·laborador? d'una iniciativa cooperativa que, fundacionalment, tenia com a repte "construir una xarxa d'empreses i institucions de lleure, oci i cultura que compartissin valors comuns. La gran premissa, però, era que havien de ser entitats o petites empreses i negocis arrelats a l'entorn, les activitats de les quals acabessin retornant en el mateix territori", explica el Nil. La idea de teixir una gran xarxa bateja en el cor dels membres de la cooperativa, que sempre han tingut en ment crear "un segell de qualitat i de confiança amb un feedback favorable" de bona part dels membres que interactuen en la comunitat que coordinen bastint una xarxa de consum activa i renovada periòdicament. Fent País va néixer amb l'aportació de fons propis dels socis treballadors que, com explica el Nil, "hem tingut la sort de ser multidisciplinaris i capaços de gestionar directament totes les àrees del projecte". El valor afegit de les seves propostes d'oci, al marge del compromís amb el territori, és la relació amb entitats i projectes compromesos amb el medi ambient i en la conservació del patrimoni, tant natural com monumental i històric. Però el desenvolupament d'aquesta hipotètica xarxa de consum que visualitzaven els fundadors ha quedat momentàniament ajornada.

Tom Rubí, Ariadna Torras, Nil Camprubí i Roger Codina, actuals socis treballadors.

Perquè, com sol passar en moltes arrencades de negocis, l'activitat de l'empresa en aquests primers dos anys i mig ha quedat molt centrada en una de les potes de finançament: la comercialització ?amb prou èxit? de capses regal que contenen activitats de lleure que van des de l'allotjament en indrets o cases rurals fins a rutes per poblacions amb fils conductors culturals diversos, passant per jornades d'esports d'aventura o turisme relacionat amb el món dels vins o productes de proximitat. En la primera edició de propostes per regalar, l'abril del 2013, Fent País va comercialitzar una única guia amb propostes agrupades que es va exhaurir ràpidament. "A finals d'aquell mateix any", rememora el Nil, "ja vam llançar la segona edició, amb propostes diversificades, agrupades per franges de preu". L'edició més recent inclou gairebé 700 activitats dividides entre quatre tipus de llibrets-guia de color verd, blau, taronja i vermell, en funció del cost de les activitats que contenen. L'acollida entre el públic ha estat notable i, segons la cooperativa, des de 2013, han aconseguit vendre 15.000 capses d'activitats diverses. Cenyint-se a la filosofia sobre la qual es va bastir la cooperativa, "el gruix principal de col·laboradors són allotjaments, cases rurals, petits hotels, restaurants de cuina de proximitat i pimes i micropimes. Defugim, òbviament, les grans cadenes hoteleres i dels restaurants franquiciats o d'alta gamma".

Com dèiem, però, la idea inicial de Fent País ?deixant a banda la capsa regal? portava implícita la fidelització dels usuaris-clients a partir d'una subscripció que oferís descomptes i avantatges dins la gran oferta d'establiments i activitats amb els quals ja treballa la cooperativa. Però aquest supòsit inicial "l'haurem de revisar", reconeix el Nil, tenint en compte que el mercat és ple de targetes de centres comercials, cadenes, franquícies i clubs de socis de museus, cinemes i altres espais d'oci i cultura. Aquesta és l'empresa futura de Fent País que, des de Manresa, ja està força ben consolidada com a marca de referència a l'hora d'escollir opcions de lleure dins dels Països Catalans.

Escola l'Espill - www.escola-espill.cat

Mercè López és la directora, tot i que prefereix anomenar-se coordinadora, i Roser Flotats la presidenta de la cooperativa L'Espill, formada per dotze socis treballadors i una voluntària, que, actualment, gestiona l'educació de 238 alumnes amb el suport d'alguns monitors de menjador i d'altres empleats a jornada parcial. La Mercè i la Roser representen la dualitat d'aquesta cooperativa de mestres sense ànim de lucre. L'escola situada a la torre Sucarrats del carrer de Sant Joan comença el curs 1980-81 amb un grup de pares que volen fer una escola nova, "ja que veníem del model educatiu franquista i calia modificar-lo en molts sentits", diu la Mercè López. Es van buscar mestres i famílies que hi estiguessin interessades i amb predisposició al treball, tant pel que fa a les infraestructures com en l'àmbit pedagògic.

Van començar com a escola activa i unitària amb disset infants i després es van anar desglossant en els diferents nivells. L'objectiu era fer una escola on el nen fos feliç i anés trobant les eines per anar aprenent: "Es tractava d'incentivar les ganes d'aprendre amb il·lusió dins d'un entorn favorable", explica la Roser. Inicialment, el projecte el conformaven pares i mestres, però, paulatinament, els educadors van assolir gairebé tota la responsabilitat de funcionament. "Es va passar de ser una cooperativa mixta de treball i consum a una de mestres de treball associat". Un altre valor de l'escola és el de servei públic: "És un tret característic diferent a d'altres cooperatives, on volem invertir tot generant il·lusió i renovació pedagògica". Es tracta d'una escola laica i catalana.

Carnestoltes al pati de l'escola, ubicada a la torre Sucarrats.

Al cap dels anys, pensen que han assolit els objectius plantejats quan van constituir l'escola. "Quan tenia disset nens ningú no es creia que pogués tirar endavant, i aquest octubre hem fet el 35è aniversari i ho podem reafirmar amb un orgull enorme", diu la Mercè López, que també assenyala la voluntat de servei públic i el treball amb persones proactives que han creat el seu propi espai. Aquests 35 anys els ha donat un prestigi guanyat amb treball. Entenen que l'objectiu no té final perquè la cooperativa i sobretot l'escola és un ens viu. Roser Flotats remarca que ara viuen un moment de revifalla, amb el repte de fer entrar persones noves, per tornar a fondre idees i forces com una manera de renovar la il·lusió. A diferència dels anys vuitanta, ara calen unes altres eines: una formació, pensar en la cooperativa de l'any 2020 com a mínim i un projecte més global.

L'estructura rectora actual té en compte dos espais: el consell rector i l'equip directiu del centre. Tot plegat es regeix per l'assemblea de socis i es gestiona a través del consell, on es reparteixen

diverses tasques de caràcter més executiu. Per altra banda, l'equip directiu s'encarrega de coordinar pedagògicament el present i futur de l'escola. Hi ha una connexió forta entre la cooperativa i l'escola, fins al punt que el claustre de mestres i l'assemblea de socis queden vinculats. Quant al finançament, l'Espill compta sobretot amb les persones. L'escola no és un espai tancat, així que "sortim fora a fer coses que ens aportin una font de recursos". És una escola oberta, que vol participar de la comunitat. Pel que fa a les instal·lacions, "l'edifici és de lloguer i tan sols tenim en propietat el pati de dalt, per motius d'herència", assenyalen. Partidàries del creixement sostenible, "ens hem fet més grans amb sacrifici i valorant molt cada pas que fèiem". Tot i així, queda clar que "no volem posseir res com a cooperativa, ja que no tenim ànim de lucre i valorem molt la participació dels pares que col·laboren i assessoren tot aportant eines que ens fan falta per treballar amb els nens".

A l'escola L'Espill pensen que el futur és il·lusionant i de canvi generacional: "Ens calen nous socis per refundar el projecte. Estem contentes perquè ens en ocupem: les coses no vénen soles. Cal un treball de formació, triar el personal i saber transmetre als infants el valor de la cooperació. Els nous que s'incorporen a l'escola també s'impliquen amb il·lusió i potencial. Hem de saber lligar l'experiència amb l'energia de la gent jove i gestionar-ho perquè també és un valor".

Normal
0

21

false
false
false

ES
X-NONE
X-NONE


```
/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Tabla normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0cm;
line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";
mso-fareast-theme-font:minor-fareast;
```

mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;}